

Nr 8.

Av herr Nylander, om höjd tull å motorvelocipeder.

Före ikraftträdandet av nu gällande tulltaxa drogo motorecyklar tull såsom vagnar och åkdon, ej specificerade, med 15 % av värdet. I enlighet med förslag av 1906 års tulltaxekommitté upptogos motorecyklar under särskild rubrik i tulltaxan — nr 1092 — med tull av 60 kronor per stycke. Av motiveringen till förslaget framgår, att denna tullsats var avsedd att motsvara förenämnda värdetull.

De motorecyklar, som vid denna tid kommo till användning, utgjordes i stort sett av vanliga trampvelocipeder, vilka voro försedda med en liten motor för att underlätta framdrivandet. Sedan dess har utvecklingen på området gått framåt med stora steg. Den motorcykelåkande allmänheten har nämligen framkommit med anspråk på att även kunna erhålla motorecyklar, som kunna bära flera passagerare och vilka måste vara mycket kraftigare byggda och försedda med avsevärt starkare motorer än de ursprungliga. I syfte att tillgodose olika anspråk tillverkas sålunda numera en mångfald olika typer av motorecyklar, för vilka framställningskostnaderna variera högst avsevärt. Under det att cifvärdet för de enklare motorcyklarna är det av tulltaxekommittén beräknade, 400 kronor per stycke, utgör detsamma för de numera vanliga typerna 900 kronor och kan i vissa fall uppgå till 1,200 kronor per stycke.

Att ett varuslag, som betingar så olika pris och produktionskostnader, skall vara underkastat en enhetlig stycketull, synes i och för sig olämpligt. Det torde också hava varit dessa variationer i prisleförhållandena, som givit anledning till att motorecyklar i utländska tulltaxor merendels upptagits med värdetull.

De ändringar i produktionsförhållandena, som enligt vad ovan anförts inträffat, hava dessutom ur tullbeskattningsynpunkt medfört konsekvenser, som uppenbarligen icke varit förutsedda. Sålunda har en utredning givit vid handen, att beträffande den motorcykeltyp, som numera mest användes, det sammanlagda tullbeloppet för sådana delar, som antingen måste importeras, enär de ej tillverkas inom landet, såsom förgasare, magneter m. m., eller ock med fördel kunna importeras i form av halvfabrikat, såsom dragna rör, valsade ämnen till skenor och skärmar m. m., uppgår till cirka 80 kronor pr stycke, under det att tullen för den färdiga motorcykeln, som nämnts, utgör endast 60 kronor. Detta missförhållande, vilket givetvis bleve ännu mera framträdande, därest ett större antal färdiga delar skulle importeras, lärer icke lämpligen kunna afhjälpas genom ändring av bestämmelserna för tullbehandlingen av delarna i

fråga. Dessa äro nämligen i tullbehandlingsavseende jämställda med delar till vanliga velocipeder, vilket självfallet har sin grund däri, att det ofta nog icke är möjligt att skilja motorcykeldelar från velocipeddelar. En sänkning av tullen å de förra delarna torde därför av tulltekniska skäl nödvändigtvis böra medföra, att även tullen å de senare i motsvarande grad sänkes, en åtgärd som emellertid med hänsyn till andra berättigade intressen icke lärer böra ifrågasättas.

Med hänsyn till nu anförda omständigheter torde det vara lämpligt, att motorcyklar i stället för stycketull åsättas värdetull. Därvid synes tullsatsen böra bestämmas till 15 % av värdet, d. v. s. den procentsats, som den nuvarande stycketullen avsåg att motsvara, och vilken väsentligt understiger den värdetull, som i de flesta länder med högt utvecklad motorcykelindustri åsatts artikeln i fråga. Härigenom skulle motorcyklar komma att draga samma tullsats som automobiler och andra motordrivna fordon. Detta synes motiverat även med hänsyn till att, jämlikt förordningen angående automobilskatt, motorcyklar av vanlig storlek i beskattningsavseende räknas såsom automobiler. Det må slutligen framhållas, att sådana motorcyklar, som äro försedda med sidvagn, redan äro likställda med automobiler även i tullbehandlingshänseende, i det att desamma jämlikt beslut av generaltullstyrelsen skola tullbehandlas enligt rubrik 1098: Fordon, ej särskilt nämnda, med tull av 15 % av värdet.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen behagade besluta, att rubrik 1092 i gällande tulltaxa måtte erhålla följande ändrade lydelse:

»Motorvelocipeder:

färdiga 100 kr. 15:—»

Stockholm den 15 januari 1926.

Erik Nylander.